

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 180

17 Φεβρουαρίου 2000

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Καθορισμός γενικών αρχών και αρμόδιων υπηρεσιών,
για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας
του αέρα του περιβάλλοντος 4

Αριθ. οικ.3277/209

(4)

Καθορισμός γενικών αρχών και αρμόδιων υπηρεσιών, για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος.

**ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου δεύτερου του Ν.2077/1992 «Κύρωση Συνθήκης για την Ευρ. Ένωση...» (Α' 136) και τις διατάξεις του άρθρου 2 (παρ. 1,ζ) του Ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου» (Α' 34) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 1440/1984 «Συμμετοχή της Ελλάδας στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρ. Τράπεζας Επενδύσεων κ.λπ.» (Α' 70) και του άρθρου 65 του Ν. 1892/1990 (Α' 101).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 7 του Ν. 1650/1986 «Για την προστασία του περιβάλλοντος» (Α' 160).

3. Τις διατάξεις των άρθρων 23 (παρ.1) και 24 του Ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά όργανα» (Α' 137) και των 9 και 13 του Π.Δ/τος 473/1985 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (Α' 157).

4. Τις διατάξεις του άρθρου 1 Κεφ.1 Γ(παρ.4) του Ν.2647/1998 «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στις περιφέρειες και την Αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις (Α' 237).

5. Τις διατάξεις του άρθρου 1 (παρ.αγ. 28 και 29) του Π.Δ/τος 28/28.1.1993 «Καθορισμός αρμοδιοτήτων που διατηρούνται από τον Υπουργό και τις περιφερειακές υπηρεσίες διανομαρχιακού επιπέδου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημ. Έργων» (Α' 9).

6. Την οδηγία 96/62/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 των Ευρ. Κοινοτήτων «για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα» (ΕΕΛ 296/55/21-11-1996) και ειδικότερα τις διατάξεις των άρθρων 1,2 και 3 αυτής.

7. Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του Ν.1558/1985 όπως αυτό συμπληρώθηκε με το άρθρο 27 του Ν.2081/1992 (Α' 154) και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 (παρ. 2α) του Ν.2469/1997 (Α' 38).

8. Τις διατάξεις του Ν.2231/1994 «Σύσταση και λειτουργία Ελληνικού Ινστιτούτου Μετρολογίας και Εθνικού Συμβουλίου Διαπίστευσης» (Α'139) όπως τροποποιήθηκε με το Ν.2642/1998(Α' 216).

9. Την υπ' αριθμ. Δ17α/03/99/Φ221/1996 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημ. Έργων «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημ. Έργων Θεόδωρο Κολιοπάνο και Χρήστο Βερελή» (Β' 1006), αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Σκοπός

Με την απόφαση αυτή, σε εναρμόνιση με τις διατάξεις των άρθρων 1,2 και 3 της οδηγίας 96/62/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 των Ευρ. Κοινοτήτων «για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα», που έχει δημοσιευθεί στην Ελληνική γλώσσα στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρ. Κοινοτήτων (ΕΕΛ 296/55/21-11-1996), αποσκοπείται ο καθορισμός των γενικών αρχών μιας κοινής στρατηγικής για την αποτελεσματικότερη προστασία του αέρα, καθώς και των αρμόδιων υπηρεσιών για την υλοποίηση αυτής της στρατηγικής.

Άρθρο 2

Βασικές αρχές

Οι γενικές αρχές μιας κοινής στρατηγικής για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα συνίστανται:

Στον προσδιορισμό και καθορισμό των στόχων για την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος, ώστε να αποφεύγονται, να προλαμβάνονται ή να μειώνονται οι επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία και στο σύνολο του περιβάλλοντος.

Στην, βάσει κοινών μεθόδων και κριτηρίων, εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος.

Στη συγκέντρωση κατάλληλων πληροφοριών για την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος και στην ενημέρωση του κοινού, κυρίως μέσω της ενημέρωσης για τα όρια συναγερμού.

Στη διατήρηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος, όταν είναι καλή και στη βελτίωσή της στις άλλες περιπτώσεις.

Για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης νοούνται ως:

1. «αέρας του περιβάλλοντος», ο εξωτερικός αέρας της τροπόσφαιρας, εξαιρουμένου του αέρα στους χώρους εργασίας.

2. «ρύπος», κάθε ουσία από τις αναφερόμενες στο παράρτημα του άρθρου 5 της παρούσας απόφασης, η οποία διοχετεύεται άμεσα ή έμμεσα από τον άνθρωπο στον αέρα του περιβάλλοντος και ενδέχεται να έχει επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο περιβάλλον στο σύνολό του.

3. «επίπεδο», η προβλεπόμενη από ειδικές νομοθετικές διατάξεις συγκέντρωση ενός ρύπου στον αέρα του περιβάλλοντος ή η ταχύτητα εναπόθεσής του σε μια επιφάνεια σε δεδομένη χρονική στιγμή.

4. «εκτίμηση», κάθε μέθοδος που χρησιμοποιείται για τη μέτρηση, τον υπολογισμό, την πρόβλεψη ή την εκτίμηση του επιπέδου ενός ρύπου στον αέρα του περιβάλλοντος.

5. «οριακή τιμή», ένα επίπεδο καθοριζόμενο βάσει επιστημονικών γνώσεων από ειδικές νομοθετικές διατάξεις, με σκοπό να αποφεύγονται, να προλαμβάνονται ή να μειώνονται οι επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο σύνολο του περιβάλλοντος. Το επίπεδο αυτό

πρέπει να επιτευχθεί εντός δεδομένης προθεσμίας χωρίς εν συνεχεία υπερβάσεις.

6. «τιμή-στόχος», ένα επίπεδο καθοριζόμενο από ειδικές νομοθετικές διατάξεις με σκοπό να αποφεύγονται μακροπρόθεσμα, ακόμα περισσότερο οι επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο σύνολο του περιβάλλοντος. Το επίπεδο αυτό πρέπει να επιτευχθεί κατά το δυνατόν εντός δεδομένης χρονικής περιόδου.

7. «όριο συναγερμού», ένα επίπεδο καθοριζόμενο από ειδικές νομοθετικές διατάξεις, πέραν του οποίου υπάρχει κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία ακόμα και αν η έκθεση είναι βραχύχρονη. Όταν η συγκέντρωση φθάσει αυτό το επίπεδο, λαμβάνονται αμέσως τα μέτρα που προβλέπονται από τις σχετικές διατάξεις της εκάστοτε κείμενης νομοθεσίας.

8. «περιθώριο ανοχής», το ποσοστό της οριακής τιμής, κατά το οποίο επιτρέπεται να γίνεται υπέρβαση της, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται σε ειδικές διατάξεις της εκάστοτε κείμενης νομοθεσίας.

9. «ζώνη», μέρος της επικράτειας το οποίο οριοθετείται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημ. Έργων, μετά από γνώμη ύψιστου αιτιείτου των και υπό περίπτωση συναρμόδιων Υπουργείων.

10. «οικισμός», μια περιοχή με συγκέντρωση πληθυσμού άνω των 250.000 κατοίκων ή, όταν η συγκέντρωση πληθυσμού είναι κατώτερη ή ίση προς 250.000 κατοίκους, με πυκνότητα πληθυσμού ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο, η οποία δικαιολογεί κατά την κρίση του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημ. Έργων την εκτίμηση και διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος.

Άρθρο 4

Καθορισμός αρμόδιων υπηρεσιών

Για την υλοποίηση των γενικών αρχών (άρθρο 2) της παρούσας απόφασης, προσδιορίζονται οι υπηρεσίες στις οποίες ανατίθενται λόγω αρμοδιότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, οι ακόλουθες δραστηριότητες:

1) Για την εν γένει εφαρμογή και υλοποίηση των βασικών αρχών που προβλέπονται στο άρθρο 2 της παρούσας απόφασης, ορίζεται ως αρμόδιο το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημ. Έργων (Γεν. Δ/νση Περιβάλλοντος) καθώς και οι αρμόδιες για θέματα περιβάλλοντος περιφερειακές του υπηρεσίες, σε συνεργασία με τα κατά περίπτωση συναρμόδια Υπουργεία, όπως Ανάπτυξης, Υγείας και Πρόνοιας, Μεταφορών και τις αντίστοιχες αρμόδιες περιφερειακές τους υπηρεσίες.

2) Για την εκτίμηση της ποιότητας του αέρα, ορίζεται ως αρμόδιο το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημ. Έργων (Γεν. Δ/νση Περιβάλλοντος) με τις ως άνω αρμόδιες περιφερειακές του υπηρεσίες, με την επιφύλαξη εφαρμογής του άρθρου 7 (παρ.5) του Ν.1650/1986.

3) Για την έγκριση των μηχανισμών μέτρησης (μεθόδων, συσκευών, δικτύων, εργαστηρίων), ορίζεται ως αρμόδιο το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημ. Έργων και όσον αφορά τις μεθόδους και τις συσκευές μέτρησης, καθώς και τις συσκευές που χρησιμοποιούνται για τη βαθμονόμηση των συσκευών μέτρησης και την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων, ορίζεται ως αρμόδιος ο Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης (ΕΛΟΤ).

4) Για την διασφάλιση της ποιότητας των μετρήσεων, που διενεργούνται με τους μηχανισμούς μέτρησης, ορίζεται ως αρμόδιο το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Γεν. Δ/νση Περιβάλλοντος) (άρθρο 7, παραγ. 4,5 και 6 του Ν. 1650/86) με τις αρμόδιες Περιφερειακές του Υπηρεσίες, που μπορεί ιδίως με εσωτερικούς ελέγχους ποιότητας, να εξακριβώνει ότι η ποιότητα των μετρήσεων αυτών τηρείται από τους εν λόγω μηχανισμούς μέτρησης και ότι είναι κατά κύριο λόγο σύμφωνη με τις απαιτήσεις των Ευρωπαϊκών ποιοτικών προτύπων.

5) Για την ανάλυση των μεθόδων εκτίμησης, ορίζεται ως αρμόδιο το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημ. Έργων, το οποίο είναι δυνατόν να αναθέτει το έργο αυτό σύμφωνα με τις εκάστοτε κείμενες διατάξεις, σε ειδικά διαπιστευμένους ή επίσημα αναγνωρισμένους φορείς ημεδαπούς ή αλλοδαπούς ή σε αναγνωρισμένα ή διαπιστευμένα ημεδαπά ή αλλοδαπά ερευνητικά Ιδρύματα.

6) Για τον συντονισμό, σε εθνικό επίπεδο, των κοινοτικών προγραμμάτων για τη διασφάλιση της ποιότητας του αέρα, τα οποία οργανώνονται από την Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ε.Κ.), ορίζεται ως αρμόδιο το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημ. Έργων (άρθρο 7 Ν. 1650/86).

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημ. Έργων όταν παρέχει στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή και υλοποίηση των γενικών αρχών, σύμφωνα με την παραγ. 1 του άρθρου αυτού, μεριμνά καθώς και οι αρμόδιες περιφερειακές του υπηρεσίες, ώστε οι πληροφορίες αυτές να καθίστανται με κάθε πρόσφορο τρόπο προσίτες και στο κοινό.

Άρθρο 5

Προσαρτάται και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας απόφασης το Παράρτημα που ακολουθεί.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΡΥΠΩΝ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΑΕΡΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

I. Ρύποι εξεταζόμενοι στο αρχικό στάδιο καθώς και ρύποι καλυπτόμενοι από υφιστάμενη νομοθεσία στον τομέα της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος.

1. Διοξειδίο του θείου
2. Διοξειδίο του αζώτου
3. Λεπτά σωματίδια όπως οι αιθάλες (περιλαμβανομένου του P.M.10)
4. Αιωρούμενα σωματίδια
5. Μόλυβδος
6. Όζον
- II. Λοιποί ατμοσφαιρικοί ρύποι
7. Βενζόλιο
8. Μονοξειδίο του άνθρακα
9. Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες
10. Κάδμιο
11. Αρσενικό
12. Νικέλιο
13. Υδράργυρος

Άρθρο 6

Από τις διατάξεις της απόφασης αυτής δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Άρθρο 7

Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως

Αθήνα, 4 Φεβρουαρίου 2000

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΓΙΑΝ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΕΥΑΓ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΥΦΥΠ. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ

ΚΑ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ

Θ. ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ

